

TURNING A NEW LEAF

The Talmud states that three categories of people are absolved of all their sins: the newly married, the newly appointed leader, and the newly appointed 'sage.'

Why? Is this absolution attainable for ordinary people?

Life-lessons from Esau, Rabbi Ze'irah, and Israel's third president.

TEACHER'S MANUAL

JEWISH INSIGHTS

A TASTE OF THE REBBE'S TEACHINGS

PARSHAT TOLDOT

Parshat Toldot

Dedicated in loving memory of
Rabbi Mendy Sasonkin
Shliach of the Rebbe to Akron, Ohio
*Yartzeit, **Simchas Torah 5779***

Book of Genesis / Bereshit

Dedicated by
Marty & Kate Rifkin
KMR Group Foundation

Vancouver, WA

For sponsorship opportunities, email jewishinsights@shluchim.org

©

Published and Copyright 2021 by

Shluchim Office International

816 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213

718.221.0500

5782 - 2021

Founded in 2007 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB" M
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

Contents:

A. Esau's Wedding.....5

After Jacob earns the wrath of his brother Esau, he is forced to flee to Haran. His father sends him there for another purpose as well: to find a wife. In the middle of this story, the Torah inserts another: Esau marries his cousin, the daughter of Ishmael (Source 1).

The Rebbe poses two questions: Firstly, why the sudden twist in the story? Secondly, our sages use the example of Esau's wedding to teach us that a bridegroom is forgiven of all his sins. Was he really such a stellar groom?

As we read in the sources, Esau was anything but good. He married at age 40 to resemble his saintly father, while in reality, his behavior was a far cry from his father's (Source 2). Our sages say that he despised anything that had to do with G-d (Source 3). Moreover: G-d caused Abraham to die early just to spare him of the anguish of seeing his wild grandson (Source 4). The sages actually specifically belittle this marriage of his (Source 5).

Why in the world, the Rebbe asks, is Esau the example of such a marriage?

The answer lies in the very question: in their quest to show just how important it is to establish a family, our sages say that even Esau was forgiven for all his sins when he took for himself a wife.

B. Spiritual Procreation.....9

In the marriage between G-d and the Jewish people, the goal is to spiritually procreate: to engage with others and bring them closer to Judaism.

This teaching of the sages is the greatest possible encouragement to those who engage in such work. Moreover, it negates those who claim that they must first be worthy on their own before they dictate to others this. The lesson of Esau's marriage is that the procreation itself is what makes you worthy.

C. Sage, Leader and Groom.....5

A bridegroom is not the only one who was absolved of his sins. as the Jerusalem Talmud teaches us, so is a sage and a leader (Source 6).

The Rebbe points out the correlation between the three categories: they all have the task of bringing Jews closer to G-d.

The Rebbe expressed this view when Zalman Shazar – a non-observant Jew – became president of Israel. The very fact that he was appointed to that position, the Rebbe said, was enough to demonstrates his worthiness (Source 7).

Introduction:

This week's Torah portion begins with the marriage of Isaac and Rebecca, speaks extensively about the birth and development of Jacob and Esau, and tells us the story of the stolen blessings. At its conclusion, Jacob heads to Haran to find a wife and Esau marries Ishmael's daughter. Three weddings in one portion.

The Jerusalem Talmud declares that a bridegroom on his wedding day is forgiven for all his sins. What is the source for this idea? From whose wedding is this derived? Isaac's? Jacob's? Perhaps from the marriage of Abraham or marriages in earlier Torah portions? Nope. The Talmud learns it from Esau's wedding...

Really? Was that the best wedding they could find?

The key here is: why are bridegroom's sins forgiven? The answer will show us the uniqueness of Esau, and how it is relevant to every single person's life.

A. Esau's Wedding

Source 1 Genesis 28:1-10

After Jacob stole blessings from Esau leading to his desire to kill his Jacob, Rebecca asks Isaac to send Jacob away until tensions cool – and to meanwhile get married and start a family.

Isaac told Jacob not to take a wife from the Canaanite families; he should instead go to the land of Edom and marry someone from Rebecca's family.

And Isaac called Jacob and blessed him, and he commanded him, “You shall not take a wife of the daughters of Canaan.” Arise, go to Padan Aram, to the house of Bethuel, your mother's father, and take yourself from there a wife of the daughters of Laban, your mother's brother. And may the Al-mighty G-d bless you and make you fruitful and multiply you, and you shall become an assembly of peoples. And may He give you the blessing of Abraham, to you and to your offspring, that you may inherit the land of your sojournings, which G-d gave to Abraham.” And Isaac sent Jacob, and he went to Padan Aram, to Laban the son of Bethuel the Aramean, the brother of Rebecca, the mother of Jacob and Esau.

וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל-יַעֲקֹב,
וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיְצַוֵּהוּ, וַיֹּאמֶר
לוֹ לֹא-תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת
כְּנָעַן. קוּם לֶךְ פְּדֻנָה אֲרָם,
בֵּיתָה בְּתוֹאֵל אָבִי אִמְךָ,
וְקַח-לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת
לְבֹן אָחִי אִמְךָ. וְאֵל-שְׂדֵי
יְבָרֶךְ אֹתְךָ, וַיְפָרֶךְ וַיְרַבְּךָ,
וְהָיִיתָ לְקַהֲל עַמִּים. וַיִּתֵּן-
לְךָ אֶת-בְּרִכַּת אַבְרָהָם,
לְךָ וּלְזֹרְעֶךָ אֹתְךָ, לְרִשְׁתְּךָ
אֶת-אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר-
נָתַן אֱלֹקִים לְאַבְרָהָם.
וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת-יַעֲקֹב,
וַיֵּלֶךְ פְּדֻנָה אֲרָם, אֶל-לְבָן
בֶּן-בְּתוֹאֵל הָאֲרָמִי, אָחִי
רֵבֶקָה אִם יַעֲקֹב וַעֲשׂוּ.

Before the Torah continues on with the story – that Jacob fulfilled his father’s wishes and journeyed to Haran to get married – the Torah segues into a whole different discussion. It starts talking about Esau: after hearing his father’s words to Jacob, he took a wife from the family of Ishmael, Abraham’s brother.

And Esau saw that Isaac had blessed Jacob and sent him away to Padan Aram, to take for himself a wife from there, and he commanded him, saying, “You shall not take a wife of the daughters of Canaan.” And Jacob listened to his father and his mother, and he went to Padan Aram. And Esau saw that the daughters of Canaan were displeasing to his father Isaac. So Esau went to Ishmael, and he took Mahalath, the daughter of Ishmael, the son of Abraham, the sister of Nebaioth, in addition to his other wives as a wife.

וַיֵּרָא עֵשָׂו כִּי־בֵרַךְ יִצְחָק
אֶת־יַעֲקֹב, וְשָׁלַח אֹתוֹ
פָּדְנָה אָרָם לְקַחְתָּ לּוֹ
מִשָּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכוֹ אֹתוֹ,
וַיֵּצֵא עָלָיו לְאֹמֵר לֹא־תִקַּח
אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן. וַיִּשְׁמַע
יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ,
וַיֵּלֶךְ פָּדְנָה אָרָם. וַיֵּרָא
עֵשָׂו כִּי רָעוֹת בָּנוֹת כְּנָעַן
בְּעֵינֵי יִצְחָק אָבִיו. וַיֵּלֶךְ
עֵשָׂו אֶל־יִשְׁמָעֵאל, וַיִּקַּח
אֶת־מַחֲלַת בַּת־יִשְׁמָעֵאל
בְּוֹאֲבָרְהָם אַחֹת נְבִיּוֹת,
עַל־נָשָׂיו לּוֹ לְאִשָּׁה.

After this small break, the Torah bounces back into the main topic, and continues to tell the fascinating story of Jacob’s journey to Charan.

And Jacob left Beersheba, and he went to Haran.

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע
וַיֵּלֶךְ חֶרְנָה.

>> The Rebbe

Why The Twist in the Story?

At the end of the Torah portion, we read about Isaac sending Jacob off to Padan Aram. at the start of the next Torah portion, we read about Jacob’s subsequent travels – “And Jacob left Beersheba, and he went to Haran.” But in the middle, between Isaac’s

בסיום הפרשה מסופר שיצחק שלח את יעקב פְּדָנָה ארם כו'. ובהתחלת הפרשה הבאה מסופר אודות הליכתו של יעקב - "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה". ובאמצע הדברים - בין סיפור דברי יצחק

words and Jacob's departure, the Torah pauses and tells a separate story regarding Esau: "Esau saw that the daughters of Canaan were displeasing to his father Isaac. So Esau went to Ishmael, and he took Mahalath, the daughter of Ishmael..." This raises a question: in the middle of a story about Jacob, why interrupt with a story about Esau?

ליעקב לסיפור אודות הליכתו של יעקב - מפסיקה התורה עם סיפור אודות עשו: "וירא עשו וגו' כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו, וילך עשיו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל גו"¹ ולכאורה, דרוש ביאור: כאשר עומדים באמצע פרטי הסיפור אודות יעקב - מה מקום להפסיק עם סיפור אודות עשו!?

Was Esau A First-Class Groom?

Another question: Our sages state regarding Esau's new wife: "Was her name actually Mahalath? Wasn't her name Basemath [as cited elsewhere in the Torah]? Rather, this name teaches us that all Esau's sins were forgiven [as Mahalath stems from the Hebrew word for forgiveness, *mochel*]. This teaches us that all the sins of a bridegroom are forgiven."

גם צריך להבין: על הפסוק "ויקח את מחלת" - אמרו חז"ל: "וכי מחלת שמה והלא בשמת שמה? - אלא מלמד שנמחלו לו כל עוונותיו (עד שהדבר פעל גם אצלה - שנקראת בשם "מחלת") מכאן לחתן שמוחלין לו עוונותיו".

Esau's wife was actually named Basemath (as stated in Genesis 36:3) but our sages explain that she is called "Mahalath" to teach us that a groom on his wedding day is forgiven for all of his transgressions (as is a bride).

To understand the utter bizarreness and uniqueness of this statement – as the Rebbe will question later – let us first see who exactly Esau:

(1) פרשתנו כה, ו-ט.

(2) ירושלמי ביכורים פ"ג ה"ג – הובא בפרש"י וישלח לו, ג.

Source 2 Genesis 26:34

Let's find out a bit more about our friend Esau...

And Esau was forty years old when he married Judith, the daughter of Beeri the Hittite, and Basemath, the daughter of Elon the Hittite.

*Rashi

Esau was compared to a swine, as it is said (Ps. 80:14): “The swine from the forest gnaws at it.” This swine, when it lies down, stretches out its hooves, as if to say, “See, I am a clean (kosher) animal.” So too, those who first rob and plunder and then pretend to be honorable. During the entire forty years, Esau kidnapped wives from their husbands and violated them. When he was forty years old, he said: “My father married at forty; I, too, will do the same.”

וַיְהִי עֵשָׂו בְּרֹאֲבָעִים שָׁנָה
וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־יְהוּדִית בַּת־
בְּעֵרִי הַחִתִּי וְאֶת־בַּשְׂמַת
בַּת־אֵילֹן הַחִתִּי.

רש"י

עֵשָׂו הָיָה נִמְשָׁל לַחֲזִיר,
שֶׁנֶּאֱמַר יִכְרַסְמֶנָּה חֲזִיר
מִיַּעַר (תהילים פ'), הַחֲזִיר
הַזֶּה כָּשָׁהוּא שׁוֹכֵב, פּוֹשֵׁט
טְלָפָיו, לֹוֹמֵר רְאוּ שְׂאֲנִי
טָהוֹר; כִּן אֵלֹו גּוֹזְלִים
וְחוֹמְסִים וּמְרָאִים עֲצָמָם
כְּשָׂרִים; כֹּל מ' שָׁנָה הָיָה
עֵשָׂו צָד נָשִׁים מִתַּחַת
בְּעֲלֵיהֶן וּמַעֲנָה אוֹתָם,
כְּשֶׁהָיָה בֶן מ' אָמַר אָבִא
בֶן מ' שָׁנָה נָשָׂא אִשָּׁה, אֵף
אֲנִי כֵן.

*Rashi

An acronym for “Rabbi Shlomo Yitzchaki [son of Yitzchak],” (France, circa 1040-1105) the foremost commentator of the Bible and Talmud.

Source 3 Genesis 25:34

What was his relationship with G-d?

And Esau despised the birthright.

Rashi

Scripture attests to his wickedness, that he despised the service of the G-d.

וַיְבֹז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה.

רש"י

הַעֵיד הַכְּתוּב עַל רָשָׁעוֹ
שֶׁבִזָּה עֲבוֹדָתוֹ שֶׁל מְקוֹם.

Source 4 Rashi, Genesis 25:30

Why did Abraham die five years before the intended time?

And on that day, Abraham died, lest he see Esau his grandson falling into bad ways, for that would not be the “good old age” that G-d had promised him. Therefore, G-d shortened his life by five years, for Isaac lived one hundred and eighty years, and Abraham lived only one hundred and seventy-five years.

ואותו היום מת אברהם,
שלא יראה את עשו בן בנו
יוצא לתרבות רעה, ואין
זו שיבה טובה שהבטיחו
הקב"ה; לפיכך קצר הקב"ה
ה' שנים משנותיו, שיצחק
חי ק"פ שנה וזה קע"ה.

Source 5 Talmud, Tractate Bava Kama 92b

To top it all off, what was the attitude of the Sages towards Esau's marriage?

Rava* said to Rabba bar Mari: What is the source of that which people say, “A bad palm tree strolls and goes to be among a grove of barren trees”, [i.e., bad people seek out other bad people?] Rabba bar Mari replied: This matter is written in the Torah, repeated in the Prophets, and triplicated in the Writings, and we learned it in a Mishna, and in a *baraita*.

It is written in the Torah, as it says: “And Esau went to Ishmael.”

In the *beraita*, we learned that Rabbi Eliezer said: “Not for naught did the starling go to the raven but because it is its kind, as they are both unkosher.”

אמר רבא* לרבא בר מרי:
מנין דבר זה שאומרים
אנשים: מטייל והולך
דקל רע אצל אילנות סרק
(כלומר, איש רע הולך אצל
אנשים שאינם הגונים)?
אמר לו: דבר זה כתוב
בתורה, שנוי בנביאים,
ומשולש בכתובים, ושנינו
אותו במשנתנו, ונשנה
בברייתא.

כתוב בתורה - שנאמר:
”וילך עשו אל ישמעאל”
(בראשית כח, ט), (משמע:
הלך לכיוצא בו).

בברייתא - ששנינו, ר'
אליעזר אומר: לא לתנם
הלך זרזיר אצל עורב, אלא
מפני שהוא מינו של העורב
שאף הוא עוף טמא.

*Abba ben Joseph bar Hama (c. 280 - 352 CE), who is exclusively referred to in the Talmud by the name Rava, was a leading Babylonian rabbi of the fourth generation of the Talmud. He is known for his debates with Abaye (in which his is almost always the final view) and is one of the most often cited rabbis in the Talmud.

>> The Rebbe

This is utterly bizarre: the Torah wants to describe the elevated spiritual state of a bridegroom about to establish a Jewish home – but couldn't find a better example than Esau . . . who married the daughter of Ishmael – who was “special” in her own right; our Sages say about this wedding, “Not for naught did the starling go to the raven but because it is its kind...” Is this really the wedding of note which teaches us that a bridegroom is forgiven of all of his sins?

Esau, On Purpose

The answer: It is specifically Esau's wedding which teaches us about the supreme importance of procreating – “be fruitful and multiply” – and revealing the power of G-d in this world. The Torah specifically chose to emphasize this point with regard to Esau; despite his terrible character, all his sins were forgiven when he decided to be fruitful and multiply.

This also explains why this story interrupts the description of Jacob's sojourn to Haran: it emphasizes how terrible Esau was; even after all his sins were forgiven, Jacob still needed to flee for his life... But nevertheless, despite Esau's abject spiritual state, all his sins

ולכאורה, תמוה ביותר: כאשר התורה רוצה לבאר את גודל מעלתו של חתן שעומד לבנות בית בישראל - לא מצאה התורה מקום שממנו ילמדו ענין זה אלא מחתונתו של עשו הרשע... שנשא לאשה את בתו של ישמעאל, ככל ה"מעלות" - בלשון סגי נהור - שהיו לה, כדברי חז"ל³ בנוגע לחתונה זו: "לא לחנם הלך זרזיר אצל עורב" ... ומחתונה זו למדים בנוגע לכל חתן שעומד לבנות בית בישראל - "מכאן לחתן שמוחלין לו עוונותיו"?

והביאור בזה - שהיא הנותנת: כדי להדגיש את גודל המעלה שבענין ד"תולדות", "פרו ורבו", גילוי כח האין סוף בעולם - שזוהי תכלית ומטרת הנישואין - בחרה התורה להדגיש ענין זה אצל עשו, שלמרות שיודעים את גודל רשעותו, מכל מקום, כאשר הלך לקיים את הציווי "פרו ורבו" - מחלו לו על כל עוונותיו!...

ועל פי זה מתורץ גם מה שסיפור זה בא באמצע הסיפור אודות הליכתו של יעקב לחרן - שבזה מודגשת גודל הירידה של עשו, שאפילו לאחרי שמחלו לו על כל עוונותיו,

were forgiven for one single reason: he engaged in the most elevated of commandments: “Be fruitful and multiply.”

עדיין הוכרח יעקב לברוח מפניו... ואף על פי כן, למרות היותו בתכלית הירידה שאין למטה ממנה - מחלו לו על כל עוונותיו, וכל זה - מפני גודל המעלה שבענין ד"פרו ורבו"!

This is an amazing thing! Esau marries Basemath and is forgiven for all of his sins. But just when we thought we would have some respite from Esau, he plots to kill Jacob, and Jacob has to flee! This is the greatest demonstration of Esau's low spiritual state.

This is the greatest possible emphasis that could be given to the mitzvah of having children and to the power of the wedding day.

That is why the Torah interrupts with this story of Esau: to stress that as Jacob flees from his brother, G-d forgives Esau for his sins— because he became married. In other words, G-d forgives the sins of any groom – even one that does not regret his sinful actions in the slightest.

This, therefore, is the message of Parshat Toldot [which, literally, means “offspring”]: the importance of bearing children, to “be fruitful and multiply,” as it is expressed in the story at the end of the Torah portion.

זהו איפוא התוכן דפרשת תולדות - גודל מעלת הענין ד"תולדות". "פרו ורבו", ועד להדגשת גודל ההפלאה שבדבר - בסיום וחותם פרשת תולדות, כנזכר לעיל בארוכה.

משיחת שבת פרשת תולדות, מברכים החודש וערב ראש חודש כסלו, ה'תשמ"ה
תורת מנחם ה'תשמ"ה חלק ב' עמוד 27

B. Spiritual Procreation

>> The Rebbe

The True Meaning of Being Fruitful

On a deeper level:

The concept of a marriage between man and woman is derived from the concept of the “marriage” between G-d and the people of Israel (who are often called husband and wife – in Song of Songs and in many of the teachings of our Sages). In other words, the union between Israel and their Father in Heaven which is materialized through studying Torah and engaging in the mitzvot.

Just as the goal of a literal marriage is to procreate and establish a family, the goal of our marriage with G-d is to “be fruitful and multiply” in a spiritual way. Mitzvot, for example, are compared to fruit; similarly, our sages said that if someone teaches Torah to his friend's child, it is as if he has given birth to that child. In simple terms, the goal is to draw the entire Jewish people closer to Judaism, Torah and its commandments.

Marriage, in spiritual terms, is the union between G-d and the Jewish nation. The purpose of this connection is to bring forth offspring: to do mitzvot as well as influence other Jews to engage with their Judaism

ובפנימיות הענינים יש לומר:

נישואי איש ואשה (כפשוטם), הרי הם משתלשלים מהנישואין, כביכול, דהקב"ה וכנסת ישראל (שנקראים איש ואשה, כמבואר בארוכה בשיר השירים ובמדרשי רבותינו ז"ל), והיינו הדביקות וההתאחדות דישראל ואביהם שבשמים, על ידי עסק התורה וקיום המצות כו', עד לתכלית הדביקות וההתאחדות.

וכשם שתכלית ענין הנישואין (הגשמיים) הוא בשביל קיום מצות פרו ורבו גו', הולדת בנים...⁴ כן הוא גם בנשואין שבין ישראל ואבינו שבשמים, שתכליתם הוא בשביל פרו ורבו דישראל (ברוחניות),⁵ שזה כולל כללות עבודת האדם "מאי פירות . . מצוות",⁶ כמאמר חכמינו ז"ל⁷ "כל המלמד בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו", ובכללות - קירוב בני ישראל ליהדות, תורה ומצוותיה.

6 סוטה מט, סע"א.
7 סנהדרין יט, ב.

4 ולהעיר גם מפרש"י בראשית ב, כד.
5 ראה סה"מ תרנ"ט ע' טז-יז.

On this note, we can each learn a lesson from the teaching of our Sages mentioned above, that all the sins of a bridegroom are forgiven.

First of all, this is a message of encouragement for every person who chooses to dedicate himself to spreading the teachings of Judaism the spiritual form of being fruitful and multiply: He is being told that “all his sins are forgiven.”

Moreover: This negates the claim raised by a number of people – that they are not worthy enough to serve in the role of teachers and “givers.” In their view, knowing how far they are from perfection, they must work on themselves before they work on others.

This is the lesson from the teaching regarding Esau: the very decision to dedicate your life – or a significant portion of – to engage in spiritual procreation brings heavenly success to your personal state of being; “all your sins are forgiven,” and naturally, you become worthy to give others as well.

Many people are able to influence family and friends to be more observant, to visit the synagogue more often, to celebrate more of the holidays, to host a Shabbat meal or to live more refined and healthier lives, but they refrain from doing so because they don't feel like they are in a position to guide others. They tell themselves “Who am I to comment to others about how they live? Am I perfect? I have a long way to go! Let me first work on myself, and then I'll think about others.”

ועל פי זה יש ללמוד גם הוראה למעשה לכל אחד ואחד, ממאמר חכמינו ז"ל הנזכר לעיל, ש"מוחלין להם כל עוונותיהם":

לכל לראש יש כאן עידוד וחיזוק מיוחד לכל אחד ואחד הבוחר לחלקו ולגורלו להתעסק בהפצת התורה וחיזוק היהדות וכו' - פרו ורבו ברוחניות - שמובטח לו ש"מוחלין לו על כל עוונותיו".

ויתירה מזו - זה שולל טעות של כמה, שטוענים שאינם ראויים לאותה איצטלא, להיות מן המשפיעים טוב לכל ישראל, כי ידע אינש בנפשי' שעדיין רחוק הוא משלימות עצמו, ועליו לקיים הוראת חכמינו ז"ל⁸ "קשוט עצמך ואחר כך קשוט אתרים".

בא הלימוד ממאמר חכמינו ז"ל הנזכר לעיל... שעצם ההחלטה להקדיש את חייו, על כל פנים חלק חשוב מחייו, לעסוק בפר'ה ורבי'ה (ברוחניות), מביאה סיוע ועזר הקב"ה (גם) בעבודתו הפרטית, ש"מוחלין לו כל עוונותיו" (ובמילא הרי הוא גם "קשוט עצמו" תחלה), ועל ידי זה גם עבודתו עם אחרים תהי' בשלימות יותר, כדבעי.⁹

(8) ב"מ קז, סע"ב. וש"נ.

(9) ראה יפה מראה לירושלמי בכורים שם.

The Rebbe here completely disagrees with this notion. Every person can and is obligated to influence others. Indeed, you are not complete, and you have a long way to go, but this cannot stop you from making a difference in others.

Just as a bridegroom is absolved of all his sins, someone who engages in spiritual procreation is automatically elevated to higher spiritual status. In essence, the way to strive to become better in your own life is to strive to help others.

Everybody Can

Moreover: If you think you are in the lowest possible place, remember that this idea (that a bridegroom is absolved of his sins) was told to us regarding the marriage of Esau – teaching us that your previous state is irrelevant. Even if you resemble Esau, G-d forbid, the moment you choose to spiritually procreate and dedicate your life to draw the Jewish people closer to their Father in Heaven, you will be raised out of your previous state and your true identity will come to fore (i.e., that your true desire is to fulfill the mitzvot and distance yourself from prohibitions) and naturally, all your misdeeds will fall away.

עוד זאת: גם אם נדמה בעינינו שהוא בתכלית הירידה שאין למטה ממנה - הרי ענין זה (מחילת עוונות דחתן) נרמז גבי נשואי עשו, ללמדנו, שאינו נוגע לעיכובא מצבו הקודם, וגם אם מצבו הרוחני הוא שפל ביותר (על דרך חס ושלום עשו הרשע), הרי תיכף כשבא לקיים מצות פרו ורבו הרוחנית ובוחר לו לחלקו ולגורלו לעסוק בקירוב אחינו בני ישראל לאביהם שבשמים, הרי הוא מתעלה¹⁰ ממעמדו ומצבו שלפני זה,¹¹ ומתגלה אמיתית מהותו (זה שרוצה לקיים כל המצות ולהתרחק מן העבירות), ובדרך ממילא נמחלו ונמחקו כל עוונותיו.

Even if you are an Esau, you have the ability to throw away your past and jump into the work of spreading Judaism. That itself will put you in an infinitely better place.

11) להעיר מקונטרס דרושי חתונה תרפ"ט (ע' כב. סה"מ קונטרסים ח"א כז, א): וזהו שארז"ל (סנהדרין דצ"ט ע"ב) כל המלמד את בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאו דזהו"ע הקביעות בלימוד התורה ברבים דוקא שעיי"ז נעשה ברי' חדשה.

10) להעיר מרמב"ם סוף הל' שמיטה ויובל: ולא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש . . . אשר נדבה רוחו אותו כו' להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו כו' (וכמ"ש בהלכה יב שם שענינו של שבט לוי הוא "להורות דרכיו הישרים ומשפטיו הצדיקים לרבים") הרי זה נתקדש קדש קדשים כו'.

C. Sage, Leader and Groom

Source 6 Jerusalem Talmud, Bikkurim 3:3

The Jerusalem Talmud tells us the same point – that a groom is forgiven for all of his sin – but adds two more categories: 1: a great sage and 2: a leader. Why? What connection is there between these three categories?

They wanted to appoint Rabbi Ze'ira* to a post, but he did not want to accept it. But when he heard it said that, “a bridegroom, a sage, and a leader are absolved of their sins,” he accepted the position.

Regarding a sage: The verse states, “Rise before the sage and honor the elder.” What is the following verse? “When a convert lives among you...” Just as all the sins of a convert are forgiven, so too, a sage who is appointed – all his sins are forgiven.

Regarding a bridegroom: “Was her name actually Mahalath? Wasn't her name Basemath? Rather, this name teaches us that all Esau's sins were forgiven.

Regarding a leader: “Saul was one year old when he ruled.” Was he one years old? Rather, all his sins were forgiven like a one-year-old child.

רבי זעירא, רצו למנותו
(למשרה רוחנית), ולא
רצה לקבל עליו, כיון
ששמע שלומדים: חתו,
חכם ונשיא, גדולה מכפרת
(שהמינוי לגדולה, מכפרת
על עוונותיהם), קיבל על
עצמו את המינוי.

חכם - מפני שיבה תקום
והדרת פני זקן (איזהו זקן -
זה שקנה חכמה). מה כתוב
אחר כך? (ויקרא יט) וכי
יגור אתכם גר בארצכם לא
תונו אותו. מה הגר מוחלין
לו על כל עוונותיו, אף חכם
שנתמנה מוחלין לו על כל
עוונותיו.

חתו - וילך עשו אל ישמעאל
ויקח את מחלת בת
ישמעאל. וכי בשמת שמה
(הרי למדנו שבשמת שמה,
ומדוע קורא לה הכתוב
מחלת)? אלא שנמחלו לו
כל עוונותיו.

נשיא - (שמואל א יג) בן
שנה שאול במלכו. וכי בן
שנה היה? אלא שנמחלו
לו כל עוונותיו כתינוק בן
שנה.

*Rabbi Ze'ira (known in the Babylonian Talmud as Rabbi Zeira) was a member of the third generation of Talmudic rabbis who famously immigrated from Babylonia to the Land of Israel. He was called Ze'ira (little) in reference to his short height.

Now that we understand the deeper meaning of a bridegroom – someone who resolves to change the lives of others – we can understand the association with a sage and leader:

>> The Rebbe

We can now understand the common denominator between the three categories of people who are forgiven for their sins: the sage, leader, and bridegroom. The sage and leader also take on the task of spiritually being fruitful and multiplying. A sage is someone who teaches Torah to the Jewish people, and a leader is someone who “answers to G-d alone.” In other words, he is a king. What is the task of a king? As Maimonides writes, his task is to “advance the true faith” and encourage the Jewish people to follow Torah and mitzvot.

על פי זה מובן עוד צד השווה של השלשה שמוחלין להם עוונותיהם - חתן חכם ונשיא - כי גם חכם ונשיא ענינם להעמיד “תולדות”, “פרו ורבו” ברוחניות, ד”חכם” אמיתי הוא המלמד תורה לעמו ישראל (כפסק הרמב”ם “מצוה על כל חכם וחכם מישראל ללמד את כל התלמידים”), ונשיא - שאמיתית תואר “נשיא” הוא מי ש”אין על גביו אלא ה’ אלקיו”, דהיינו מלך... שענינו של מלך הוא (בלשון הרמב”ם) “להרים דת האמת”, לכוף כל ישראל לילך בדרך התורה והמצוות ולחזק בדקה כו’.

לקוטי שיחות, חלק ל', עמוד 167

In 1963, the second president of Israel, Yizhak Ben-Zvi, passed away, and Prime Minister David Ben-Gurion offered the vacant seat to Schneur Zalman Shazar, then a Member of the Knesset.

When Shazar asked why he was chosen for the post, Ben-Gurion answered that a leader must be the image of a traditional Jew, someone you might see in the street holding a Lulav and Etrog. Shazar agreed to put his name on the ballot, and on May 21st, he was elected as Israel’s third president.

Shazar was born into a Chabad family. In fact, he was named after the first Chabad Rebbe, Rabbi Schneur Zalman. He was closely connected to the Rebbe and Chabad and was a great supporter of many Chabad projects, greatly assisting Chabad’s growth in Israel.

During a gathering at the time, the Rebbe mentioned Shazar’s appointment, quoting this Talmud: that someone appointed to a leadership position is forgiven for all his sins.

Source 7 The Rebbe, 9 Sivan 5723 (1963)

This is an appropriate time to mention someone who was recently appointed to a leadership position. Since he was appointed by Jewish people – “the divine presence rests on every ten people” – and among them many dozens of G-d fearing men, the Talmud’s statement is, no doubt, applicable: “A leader is absolved of his sins.”

There are those who will question this assumption, but all questions come from the opposite of holiness. My father-in-law [the previous Rebbe] is well known to have said that the way to test something – is by its result. In this case, on his first day in the new position, he immediately engaged in an act of peace – reuniting a husband with his wife and children – and despite the difficulties it entailed (as they wrote to me) he did it with enthusiasm. In that case, by-gones should be by-gones; as stated, “he is absolved...”

With regard to the future: despite the unique challenges that a leader faces, May G-d give him the strength to overcome all obstacles and tests that will come his way; most of them are, in fact, mere illusions. May he use the opportunities that he has now and that

כאן המקום להזכיר אודות אחד שבימים אלו עלה לגדולה¹², וכיון שהמינוי לגדולה הי' על ידי בני ישראל, אשר, "אכל בי' עשרה שכינתא שריא"¹³, ובפרט שביניהם ישנם כמה עשיריות יראי השם, הרי בודאי חל על זה מאמר הגמרא¹⁴ "העולה לגדולה מוחלין לו כו".

- ישנם כאלה ששואלים קושיות כו'. אבל, ידוע שכל קושיא היא מסטרא דהיפך הקדושה¹⁵. ועל פי הידוע מדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר¹⁶ שהבחינה על כל דבר היא התוצאה בנוגע לפועל, הרי רואים שתיכף ומיד ביום הראשון שעלה לגדולה, פעל בענין של עשיית שלום, להשיב איש לאשתו ובני ביתו, ולמרות שהדבר הי' כרוך במאבק קשה (כפי שכתבו לי), עסק ופעל בזה מתוך זריזות כו'. וכיון שכן, יש לשכוח על כל הענינים שהיו בעבר, וכאמור, ש"מוחלין לו כו".

ובנוגע להבא - הרי אף ש"כל הגדול מחבירו וכו"¹⁷, יתן השם יתברך שיתגבר על כל המניעות והנסיונות שיזדמנו לו, ובפרט שרובם

(12) הכוונה להמינוי של הרש"ז שזר (ראה גם מכתב ער"ח סיון שנה זו (אג"ק חכ"ב ע' תנב)) - (המו"ל).
- יש לציין שכ"ק אדמו"ר שליט"א פתח בנימה של הסתייגות, באמרו, שלכאורה, מהו הצורך להכניס את עצמו ב"מקום צר"? אך מיד הפטיר, שמסתמא, בסופו של דבר, יהי' זה "מקום רחב".
(13) סנהדרין לט, א.
(14) ראה ירושלמי בכורים פ"ג ה"ג. מדרש שמואל רפ"ז. הובא בפרש"י עה"ת וישלח לו, ג.
(15) זח"ג קכד, ב (ברע"מ). הובא בתניא אגה"ק סכ"ו.
(16) ראה אג"ק שלו ח"ד ע' סז (נעתק ב"היום יום" כג סיון).
(17) סוכה נב, סע"א.

(12) הכוונה להמינוי של הרש"ז שזר (ראה גם מכתב ער"ח סיון שנה זו (אג"ק חכ"ב ע' תנב)) - (המו"ל).
- יש לציין שכ"ק אדמו"ר שליט"א פתח בנימה של הסתייגות, באמרו, שלכאורה, מהו הצורך להכניס את עצמו ב"מקום צר"? אך מיד הפטיר, שמסתמא, בסופו של דבר, יהי' זה "מקום רחב".
(13) סנהדרין לט, א.

he will have in the future to strengthen and spread Torah and traditional Judaism (without being influenced by those who want to compromise etc.) and use his abilities – especially in light of the blessings he received from the [previous] Rebbe – to spread Torah and Judaism throughout the land of Israel, making it worthy of being called a Holy Land.

אינם אלא דמיונות כו',
וינצל את האפשרויות שיש
בידו עתה, ויהיו לו בעתיד,
עבור החזקת והפצת התורה
והיהדות המסורתית (מבלי
להתפעל מאלו שרוצים
לעשות פשרות וכו'),
וינצל את הכחות שניתנו
לו - ובפרט שקיבל ברכות
מרבינו נשיאנו - עבור
הפצת התורה והיהדות
בכל ארץ ישראל, שתהי'
באופן המתאים לכך שארץ
הקודש יקרא לה.

משיחת שבת פרשת נשא, ט'
סיון, ה'תשכ"ג, בלתי מוגה.